

אמר רבי עקיבא פרק תשיעי שבת

פ"ט

גליון הש"ס

קנאה יש בנייכם. שאתם צאים על ידה לילי ליתחם: מסר לו. למדו: באדם. שזכר שמרפון וקראון אדם נזר מאלמה לשון שפלות: מסר לו סודו. להקמיר מתמות קטורת בשעת מנחה ולעמוד צן הממים וצין החיים: ואי לא דאמר ליה. מלאך המות: מנא ידע. הלל תמורה לא נכתב: בדאי אתה. תמיתה: קושר בתרים. כגון הנך דלמרי צפרק הצנה (דף קד). תגלה דקוי לגבי ריש וכן שבעניו ג' וצ' שרצין כל אות ג' וזינסי כדלמרי צן צממות (דף כט): ראש הוי"ו נמתח לימין ולשמאל צגו"ו מעט וכן ראש הש"ו השמאלי וכן כל ראשי שבע אותיות הללו בכל מקום שהן: אין ש"ו. אין דרך ליתן שלום: בעירך. צמקומן: לעזרני. לומר תללה מלאכתך: מיד. צעליה אחרת אמר לו יגדל נא כח ה': בא השמן. הוא יכר הכע"ו המהמלא את האדם הוא העולה ומספין [והאומר] דהוא מדה הדין אין הגון צעמי: בשעלה משה. להר אמר להם לסוף מ' יום אני צא צמון שש שעות הס סצורים שאותו יום שעלה צו מן המנין הוא והוא אמר להם מ' יום שלימים יום ולילו עמו ויום עלייתו אין לילו עמו שהרי צו צמון עלה נמלא יום מ' צ"ו צממו"ו היה צ"ו צו שטן ועירצו את העולם והראה דמות משך ואפילה לדמות ענן ועפרלו וערציאל לומר ודאי מת משה שהרי צלו ככר שש ולא צא ואי אפשר לומר שלא טעו אלא ציזס המעונן צין קודס חלות לאחר חלום שהרי לא ירד משה עד יום המחרת שנאמר וישכימו ממחרת וגו': באו שש. קצנו לכס: שנאה לעיניו. שלא קצנו צו תורה: שפרו

תורה דזיבן הוא. וא"ת וכי שטן לא היה יודע מתן תורה וי"ל דלמרי צן צממו"ו לפניו יך דבר"ו שטרדו הקצ"ה למלאך המות בשעת מתן תורה שלא יקטרג לומר אומה שעמידה לתטול לסוף מ' יום צעגל אמה נמון להס התורה והוא שטן והוא מלאך המות כדלמרי צפ"ק דצ"ב (דף ע"ו).

ואמרי נמי צנסהדרין (דף ע"ו): תושי' שתימנה צתחלי מפני השטן: **לסוף** כ' יום אפי בא. פירש צקונטרס דלוחו יום שעלה צו אינו מן המנין והוא"ו היה אומר להם מ' יום שלימים יום ולילו עמו ויום עלייתו אין לילו עמו שהרי צו צמון עלה נמלא יום מ' היה צ"ו צממו ואין נראה לרי"י צן רצינו מאיר דהצדיל משמע צפ"ק דיומא (דף ד:)

דיוס עלייה מן המנין דקאמר התם צשלמא לרי"ע משכחת להו דצ"ו צממו צשמצבו הלכות כ"ד דיומן ושימסר דממו מלו להו מ' יום צו צציעסר צממו נחת אלמא חשיב יום עלייה ואיכא מ' יום ומ' לילה צשחמשצו לילה שאחר היום ועוד אס לא חמשצו יום עלייה לא יצלמו מ' ימים אחרונים עד אחר יום הכפורים ושלמו ציו"כ שאלו א"ל מה שפרש"י צפרשת כי משא שצ"ט צממו עלה קשה לרי"י שאלו לא מנלא ששלמו מ' ימים אחרונים ציוס הכפורים: **מדבר** צין. קשה לרי"י דע"כ מדצ צין לאו היינו מדצ פאך דמדצ צין צתחילת דרומה של ארץ ישראל דכתיב צללה מסע"ו ויהי לכס פאת נגצ (ב) ממדצ צין על ידי אדום וכתיב ונסצ לכס הגצול מנגב וגו' והיו חולאותיו מנגב לקדש צרע וקדש צרע היינו פאך דכתיב צשילוח מרגלים"ו ושלח אותם משע ממדצ פאך ונספר יהושע (ה) כתיב שאמר לכצ צלוח אחי משה מקדש צרע לרגל את הארץ וכן צללה הצצרים כתיב"ו ונצא עד קדש צרע ומפרש מיד שלוח מרגלים ועוד דכמה מסעות היו ממדצ פאך עד מדצ צין דצוק צהעלומן כתיב ואחר נסעו העם מחצרות ויתו צמדצ פאך וצללה מסעי כתיב"ו ויסעו העם ממחצרות ויתו צרתמה א"כ רחמה היינו פאך ותציו כמה מסעות עד מדצ צין וכן צין פאך לסימי מהלך י"א יום דכתיב"ו אחד עשר יום ממדצ דרך הר שעיר עד קדש צרע א"כ מדצ צין ופאך וסיני לאו הכל אחד ואורי"ו דהכל מדצ אחד וגדול היה דע"כ סיני היינו פאך דכתיב וסופע מהר פאך וצפרק שור שנגצ ד' וי' (צ"ק דף נ"ג).

גמ' קנאה יש בנייכם. ע"י צצ"ו צממו צצלחית א כ"ו וצלח"ס עס: שם מיד הודו לו דהקב"ה. ע"י מורה חייס צצצדן דף ע"א ד"ה ולמה נמתח: שם צצ"ו יש עבד שנותן ש"ו"ם. ע"י מתיק"ל מ"ח"ל רפ"ד וצקומ"ו ומ"ו"ל מ"ו"ס: צ"ק עג ע"צ ד"ה כ"ד:

הנהגות וציונים: [א] צ"ל ואמר (גליון): [ב] ברש"י כאן ובחומש פ"ר כי תשא הלשון בתוך שש שעות: [ג] דברפ"ד דאומות ה"פ"ב וכן הללו בע"כ: [ד] ע"י תורה תמימה (שמות יט, א אות ג) שמתקשה איפה מרומם בהמלה "ציון" ע"י "צו"ה ורצה להגיה דאולי צ"ל שצצ"ו ע"י שיש דאיה להגיה זו במדרש חזיון: [ה] צ"ל וצצ"ו (מחשיל דפ"ד) וכ"כ ברש"י: [ו] דבור זה צ"ל אחר דבור ששלח משה: [ז] ע"י המהרש"ל: [ח] והאי קרא (חבקוק ג, ה) במחן תורה כתיב (מהרש"ל): [ט] צ"ל שדוא (בא"מ, דברש"י) וצ"ל דצ"ל אהת (במה"ל) וצ"ל אהת בתוס' (ע"י): [י] מגיה דברי "מדרב" צין ולפינו כבר תוקן ע"פ המהרש"ל:

שנתן לו הקב"ה תורה א"ל הקב"ה למשה משה בדאי אתה אמר לפניו רבונו של עולם המורה גנוה יש לך שאתה משתעשע בה בכל יום אני אחזיק טובה לעצמי אמר לו הקב"ה למשה הוא"ל ומיעטת עצמך תקרא על שמך שנאמר וזכור תורת משה עבדי וגו': וא"ר יהושע בן צו"י בשעה שעלה משה למרום מצאו להקב"ה שהיה קושר כתרים לאותיות אמר לו משה אין שלום בעיך אמר לפניו כלום. יש עבד שנותן שלום לרבו א"ל היה לך לעזרני מיד אמר לו ועתה יגדל נא כח ה' כאשר דברת (אמר"ו) ר' יהושע בן צו"י מ"ד וירא העם כי בושש משה אל תקרי בושש אלא באו שש בשעה שעלה משה למרום אמר להן לישראל לסוף ארבעים יום בתחלת שש אני בא לסוף מ' יום בא שטן ועירבב את העולם אמר להן משה רכבם היכן הוא אמרו לו עלה למרום אמר להן באו שש ולא השגיחו עליו מת ולא השגיחו עליו הראה להן דמות מטטו והיינו דקאמרי ליה לאהרן כי זה משה האיש וגו': א"ל ההוא מרבנן לרב כהנא מי שמעו לך מאי הר סיני א"ל הר שענישו בו נסים לישראל הר ניסאי מיבעי ליה אלא הר שענישה סימן טוב לישראל הר סימנאי מיבעי ליה א"ל מ"ט לא שכחת קמיה דרב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע דמעייני באגדתא דרב חסדא ורבה ברי דרב הונא דאמרי תרווייהו מאי הר סיני הר שירדה שנאה לעכו"ם עליו והיינו דאמר ר' יוסי בר' חנינא ה' שמות יש לו מדבר צין שנצטוו"ו ישראל עליו מדבר קדש שנתקדשו ישראל עליו מדבר קדמות שנתנה קדומה עליו מדבר פאך שפרו

צפאך"ו דהוה משמע דפאך היה אומה אחרת כמו שעיר אלה גרס מאי צעי צשעיר ומאי צעי צמיון וסיני נמי היינו מדצ צין דכתיב מדצ צין היא קדש וסיני איקרי קדש דכתיב צספר תהליס (ט) קול ה' יחל מדצ יחיל ה' מדצ קדש משמע דהיינו צשעת מתן תורה"ו ומיהו קשה לרי"י דהא מדצ קדמות היה מורחה של ארץ ישראל דכתיב (דברים ג) ואשלח מלאכיס ממדצ קדמות אל סימן מלך מצצון וגו' היתה צמורחה של א"י דכתיב (שם ד) צעצר הירצן מורחה שמש ומדצ צין ופאך היוו צדרומה כמו שמשמע צפסוקס שצצחאי ואין יתכן דמדצ קדמות היינו מדצ סיני:

הנהגות וציונים

[א] צ"ל ואמר (גליון): [ב] ברש"י כאן ובחומש פ"ר כי תשא הלשון בתוך שש שעות: [ג] דברפ"ד דאומות ה"פ"ב וכן הללו בע"כ: [ד] ע"י תורה תמימה (שמות יט, א אות ג) שמתקשה איפה מרומם בהמלה "ציון" ע"י "צו"ה ורצה להגיה דאולי צ"ל שצצ"ו ע"י שיש דאיה להגיה זו במדרש חזיון: [ה] צ"ל וצצ"ו (מחשיל דפ"ד) וכ"כ ברש"י: [ו] דבור זה צ"ל אחר דבור ששלח משה: [ז] ע"י המהרש"ל: [ח] והאי קרא (חבקוק ג, ה) במחן תורה כתיב (מהרש"ל): [ט] צ"ל שדוא (בא"מ, דברש"י) וצ"ל דצ"ל אהת (במה"ל) וצ"ל אהת בתוס' (ע"י): [י] מגיה דברי "מדרב" צין ולפינו כבר תוקן ע"פ המהרש"ל:

ליקוטי רש"י

שמי עז רחמי טעו כמו ולא נתן סימן את ישראל וגו' (צמדצ כל) גיטין ס"ו. ועירויין היבירותא הוא גבן. ועשן סיפה כח המנון נתן רחמי ולא כח הצאש או הצרע"ו שהי"ש ע"י. אר"פ שחזק מלמדת סיפה ללא כתיב ה"פ"ב. גרסי' אופן צעלגס מיד אחרים ואינן ע"ב"ץ. את אחרים. עושין. מלות מהלכות המקום ולא לעול עכ"ל וכן מלכות פורענות גיטין ס"ו. ואוהביו צבאות השמים בבירות. לעמד לנצח צענתי כחור צשעת סימני סיהא על אחס שלג מלות וצרעיס ושלג מספר צרעיס ותשע צשעיות (שופטים ה, לא). ובפ"ש. סי"ק גלע"ו וס' אומר מתיק"ל גלע"ו (ה"ה ס"ו). שמיני צי צצ"ו גנדיים אדרב. דני גנדות ומציתים (משלי ה, ח). צצ"ו צמיון. צשפסין צמיון צצוקו וצורנין צמיון צצמיות צמלחה.

מבלין

קל משמע צמון תורה צממו יקוס אלהיס יפלו ארי"ו (תהי"ה י"ג). חזרו ישראל צאחוריהן. היו נמתין לאחריהם י"ג מיל כאורך מתיסה ומלאכי השדה צאין ומציינין אופן להצוקינן שאלו (מלכים ס"ג) צללות ידיון וידיון (שמות כ, טו). שפירש שדי מיוז שבינתו. צפ"ו נטריקון קדש רש"י (שם י"ג). צ"כ שיד לרף פ"ח. צע"ת. אמה נגיד עמו משה צן צמרוס למרוס (תהי"ס ח, ט). צצממו ויתן את חקבותיו וגו'. ר' וז מסר לו מלאך המות כעלה לקיץ צשטרס עולר המנפה (מבד"ר י, יא). אלהים הבין דרכה. והוא ידע את מקומה שידע הוא היין שורה (אבות כ"ב). צצ"ו צמון המנין דא"ת (מנחות ס"ג). כ"י בושש משה. צממו"ו צאן אכור וכן צשע רכנו (שופטים ה, כ) ויחילו עד טוש (שם ה, כ). וצ"ו צב את העיר. לומר ורמי מת משה לך לא צע"ת צע"ת לעולם (שמות כ"ב, א). צ"ו צ"ו מ' יום. משמע צמיון עד צשעה עשר צממו חלסי צרעיס יום צעריס וצרעיה צמיון שהוא מלא וצשה עשר דמחן הו צרעיס יום צעמ"ו משה צכר (תהי"ס כח). כ"י זה משה האיש. צמיון דמות משה ראה לסי השטן שתיסא אוחו מאיר ריקע ששמיס (שמות טו). שנתנה קרופה. התורה שקדמה לעולם (דברים ב, כ).

הנהגות הב"ה

(ב) תוס' ד"ה מדצ וכו' פלח נגצ ממדצ צין פ:

ליקוטי רש"י

שמי עז רחמי טעו כמו ולא נתן סימן את ישראל וגו' (צמדצ כל) גיטין ס"ו. ועירויין היבירותא הוא גבן. ועשן סיפה כח המנון נתן רחמי ולא כח הצאש או הצרע"ו שהי"ש ע"י. אר"פ שחזק מלמדת סיפה ללא כתיב ה"פ"ב. גרסי' אופן צעלגס מיד אחרים ואינן ע"ב"ץ. את אחרים. עושין. מלות מהלכות המקום ולא לעול עכ"ל וכן מלכות פורענות גיטין ס"ו. ואוהביו צבאות השמים בבירות. לעמד לנצח צענתי כחור צשעת סימני סיהא על אחס שלג מלות וצרעיס ושלג מספר צרעיס ותשע צשעיות (שופטים ה, לא). ובפ"ש. סי"ק גלע"ו וס' אומר מתיק"ל גלע"ו (ה"ה ס"ו). שמיני צי צצ"ו גנדיים אדרב. דני גנדות ומציתים (משלי ה, ח). צצ"ו צמיון. צשפסין צמיון צצוקו וצורנין צמיון צצמיות צמלחה.

הנהגות הב"ה

(ב) תוס' ד"ה מדצ וכו' פלח נגצ ממדצ צין פ:

ליקוטי רש"י

שמי עז רחמי טעו כמו ולא נתן סימן את ישראל וגו' (צמדצ כל) גיטין ס"ו. ועירויין היבירותא הוא גבן. ועשן סיפה כח המנון נתן רחמי ולא כח הצאש או הצרע"ו שהי"ש ע"י. אר"פ שחזק מלמדת סיפה ללא כתיב ה"פ"ב. גרסי' אופן צעלגס מיד אחרים ואינן ע"ב"ץ. את אחרים. עושין. מלות מהלכות המקום ולא לעול עכ"ל וכן מלכות פורענות גיטין ס"ו. ואוהביו צבאות השמים בבירות. לעמד לנצח צענתי כחור צשעת סימני סיהא על אחס שלג מלות וצרעיס ושלג מספר צרעיס ותשע צשעיות (שופטים ה, לא). ובפ"ש. סי"ק גלע"ו וס' אומר מתיק"ל גלע"ו (ה"ה ס"ו). שמיני צי צצ"ו גנדיים אדרב. דני גנדות ומציתים (משלי ה, ח). צצ"ו צמיון. צשפסין צמיון צצוקו וצורנין צמיון צצמיות צמלחה.

הנהגות הב"ה

(ב) תוס' ד"ה מדצ וכו' פלח נגצ ממדצ צין פ:

ליקוטי רש"י

שמי עז רחמי טעו כמו ולא נתן סימן את ישראל וגו' (צמדצ כל) גיטין ס"ו. ועירויין היבירותא הוא גבן. ועשן סיפה כח המנון נתן רחמי ולא כח הצאש או הצרע"ו שהי"ש ע"י. אר"פ שחזק מלמדת סיפה ללא כתיב ה"פ"ב. גרסי' אופן צעלגס מיד אחרים ואינן ע"ב"ץ. את אחרים. עושין. מלות מהלכות המקום ולא לעול עכ"ל וכן מלכות פורענות גיטין ס"ו. ואוהביו צבאות השמים בבירות. לעמד לנצח צענתי כחור צשעת סימני סיהא על אחס שלג מלות וצרעיס ושלג מספר צרעיס ותשע צשעיות (שופטים ה, לא). ובפ"ש. סי"ק גלע"ו וס' אומר מתיק"ל גלע"ו (ה"ה ס"ו). שמיני צי צצ"ו גנדיים אדרב. דני גנדות ומציתים (משלי ה, ח). צצ"ו צמיון. צשפסין צמיון צצוקו וצורנין צמיון צצמיות צמלחה.

הנהגות הב"ה

(ב) תוס' ד"ה מדצ וכו' פלח נגצ ממדצ צין פ:

ליקוטי רש"י

שמי עז רחמי טעו כמו ולא נתן סימן את ישראל וגו' (צמדצ כל) גיטין ס"ו. ועירויין היבירותא הוא גבן. ועשן סיפה כח המנון נתן רחמי ולא כח הצאש או הצרע"ו שהי"ש ע"י. אר"פ שחזק מלמדת סיפה ללא כתיב ה"פ"ב. גרסי' אופן צעלגס מיד אחרים ואינן ע"ב"ץ. את אחרים. עושין. מלות מהלכות המקום ולא לעול עכ"ל וכן מלכות פורענות גיטין ס"ו. ואוהביו צבאות השמים בבירות. לעמד לנצח צענתי כחור צשעת סימני סיהא על אחס שלג מלות וצרעיס ושלג מספר צרעיס ותשע צשעיות (שופטים ה, לא). ובפ"ש. סי"ק גלע"ו וס' אומר מתיק"ל גלע"ו (ה"ה ס"ו). שמיני צי צצ"ו גנדיים אדרב. דני גנדות ומציתים (משלי ה, ח). צצ"ו צמיון. צשפסין צמיון צצוקו וצורנין צמיון צצמיות צמלחה.

